

Welke wordt 't ?

ja ik neem een abonnement op het vakblad **Veehouderij Techniek** en ontvang één van de volgende exclusieve **trekkerminiaturen *** of ik maak gebruik van de eenmalige korting. (aankruisen wat wordt gewenst).

Valtra S260 Fendt 936 Vario Massey Ferguson 5455 eenmalige korting van € 3,80

TIP: Een abonnement cadeau doen? Bel de lezersservice (0317) 46 56 70.

Mijn gegevens:

Dhr. / Mevr.

Naam bedrijf

Adres

Postcode

Plaatsnaam Land

Telefoon BTW-nr.

E-mail

Branche

Ik betaal na ontvangst van de factuur.

Ik machtig AgriMedia om het verschuldigde bedrag van mijn rekening af te schrijven.

Datum Handtekening

*) Aanbieding geldt zolang de voorraad strekt. Het jaarabonnement kost € 38 voor Nederland en België (6 nummers) en geldt tot wederopzegging. Overige voorwaarden zie colofon pagina 4 van dit nummer of kijk op www.veehouderijtechniek.nl. De volledig ingevulde bon kunt u in een envelop zonder postzegel versturen naar:

AgriMedia B.V., Antwoordnr. 81, 6700 VB Wageningen • U kunt de bon ook faxen naar: (0317) 46 56 71

Veehouderij Techniek brengt maandelijks nieuws en achtergronden over de techniek in de melkveehouderij, vertaald in praktische informatie voor de melkvehouder.

Wanneer u zich nú aanmeldt als abonnee, ontvangt u één van deze **trekkerminiaturen cadeau! **)**

Valtra S260
(Oaal 1:35)
winkelwaarde €25

Fendt 936 Vario
(Siku 1:32)
winkelwaarde €20

Massey Ferguson 5455
(Siku 1:32)
winkelwaarde €15

**) Geldt zolang de voorraad strekt. Wenst u geen trekkerminiatuur, dan kunt u gebruik maken van een eenmalige korting van € 3,80

Onderzoek

GEOlogisch: 'Strooikaarten nog lastig te maken'

Het eerste seizoen dat het project GEOlogisch draaide heeft voor de deelnemende melkveehouders maar weinig opgeleverd. Het werken met de geografische informatie, zodat plaatsspecifiek bemest kan worden, geeft nog niet echt grote verbeteringen in de bedrijfsvoering, zo blijkt. Op zich is dat niet erg, menen de onderzoekers, GEOlogisch is immers een project dat toepassingen wil ontwikkelen en laten zien.

Na een jaar werd het de Lelystadse onderzoekers van de Animal Sciences Group en Praktijkonderzoek Plant en Omgeving, maar ook de deelnemende melkveehouders, vooral duidelijk welke toepassingen werken en welke nog ontwikkeld moeten worden. Het bepalen van een plaats met GPS en daarna plaatsspecifiek een bewerking uitvoeren op een perceel grasland blijkt goed mogelijk, zo concluderen de onderzoekers. Het afgelopen jaar werd op drie melkveebedrijven in Flevoland een perceel op basis van kennis van de veehouder uit voorgaande jaren, ingedeeld in eerst vier en uiteindelijk twee delen, waarop in het verleden opbrengstverschillen waren te zien. Deze vakken wer-

den met GPS ingemeten en vastgelegd, zodat ze later makkelijk op te sporen zouden zijn.

Strooivlakken

Ook namen de onderzoekers grondmonsters en werd op basis van die gegevens de bemesting voor de eerste snede per vak bepaald. Vervolgens zetten de veehouder en de onderzoekers deze bemesting over naar een strooikaart. Op deze digitale kaart van het perceel, is aangegeven op welke plaats hoeveel kunstmest gestrooid moest worden. Een bewerkelijk karwei. Deze kaart werd vervolgens gekoppeld aan de kunstmeststrooier. Door het GPS-systeem op de trekker weet de combinatie trekker-bestuurder-kunstmeststrooier waar ze zich op het perceel bevindt, maar ook wat er gestrooid moet worden. Vervolgens werd de op de kaart ingegeven hoeveelheid ook daadwerkelijk gestrooid. Echt nauwkeurig is dat niet. De strooier neemt immers al een fikse werkbreedte mee en de machine moet ook nog ingesteld worden op kantstrooien, zodat een duidelijke grens tussen twee strooihoeveelheden en strooivlakken ontstaat. Op de bedrijven bleek de strooier bij een perceel met een geer soms halverwege het te bemes-

ten vak op een andere hoeveelheid kunstmest over te springen, omdat deze hoeveelheid hoorde bij het grootste oppervlak dat de strooier op dat moment zou bemesten.

Graskwaliteit

Voor het bepalen van het juiste tijdstip van de grasoogst blijken de deelnemende veehouders toch nog te veel afhankelijk van hun eigen waarnemingen. Er bestaan weliswaar satellietopnamen die de opbrengst in kaart kunnen brengen, maar dat zijn er te weinig, ze geven een te globaal beeld en ze zijn pas achteraf beschikbaar. Het oogsttijdstip was met behulp van deze satellietbeelden dus nog niet te bepalen en werd daarom door de veehouders zelf ingeschat, waarbij ze het perceel steeds als geheel oogsten. Ook geven de beelden geen beeld van de graskwaliteit. Toch lijken de satellietbeelden bruikbaar. Op de kaarten zijn namelijk wel verschillende kleuren te zien, die elk voor een aparte opbrengst staan. Als nu duidelijk wordt welke kleur met welke opbrengst of opbrengstverschil overeenkomt, kan de veehouder daar op inspelen. De onderzoekers willen daar dit jaar antwoord op geven. ■

Een kunstmeststrooier kan niet echt nauwkeurig strooien, blijkt uit het eerste jaar GEOlogisch. De werkbreedte is daarvoor net te groot.

